

Forfatter: Frijs, Christian Emil Krag-Juel-Vind

Titel: BREV TIL: Quaade, George Joachim FRA: Frijs, Christian Emil Krag-Juel-Vind (1870-04-16)

Citation: Frijs, Christian Emil Krag-Juel-Vind: "BREV TIL: Quaade, George Joachim FRA: Frijs, Christian Emil Krag-Juel-Vind (1870-04-16)", i *Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (2. bind)*, Henrik Koppels Forlag, s. 411. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001825006-002-shoot-L0018250060020252.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (2. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Udenrigsminister Grev Frijs til Kammerherre Quaade, Gesandt i Berlin

Kjøbenhavn, 16. April 1870.

Den preussiske Regering lader til, hurtigt at ville lade Handlingen følge paa Ordet. Idetmindste har jeg iforgaars Aftes modtaget følgende Telegrafdepesche fra den kgl. Gesandt i Wien: »Preussen synes at ville indbringe Forslag her, med Forbigaaelse af Frankrig«. Jeg maa herefter antage, at Grev Bismarck paatænker at stille den kgl. Regering et Ultimatum, men at han forinden vil sikkre sig, at de i dette Ultimatum indeholdte Forslag af Preussens Medcontrahent erkjendes for at være en fuldstændig Udførelse af Pragerfredens Art. V, for at han da senere, naar den kgl. Regering maatte erklære sig ude af Stand til at modtage de gjorte Tilbud, kan erklære, at under disse Omstændigheder maatte den ovennævnte Artikel være at betragte som endelig bortfalden.

s. 412Der er naturligvis ingen Tvivl hos mig om at de Forslag, som Preussen for Tiden kan ville gjøre os, ere af en saadan Natur, at de ikke kunne modtages af den kgl. Regering, og paa den anden Side er det mig ligesaa klart, at det vil falde den øst. Rigskantsler meget vanskeligt at fastholde en retfærdig Fortolkning af Pragerfreden, efterat han i sin bekendte Depesche til Grev Wimpfen af 1. April 1868 baade har acquiesceret ved Preussens Paastand om at Als og Dybbøl skulle vedblive at være preussisk Eiendom og har erkjendt Hensigtsmæssigheden af Garantier. Naar hertil kommer at de øster. Forfatningsforviklinger for Øieblikket rimeligvis lægge udelukkende Beslag paa Grev Beusts Opmærksomhed, seer jeg kun altfor megen Grund til at befrygte, at Grev Bismarcks Bestræbelser i Wien ville krones med Held, dersom ikke det øst. Cabinets Modstandskraft styrkes fra andre Sider.

Jeg har strax telegraferet til Kmh. Falbe, ¹⁾ at han skal tale med Grev Beust og i Overensstemmelse med den Instr. der, som D. H. bekjendt, under 19. Februar ²⁾ afgik til Grev Moltke, gjøre Rigscantsleren opmærksom paa, at vi troe at kunne vente, at Østerrig ikke vil binde sig ved nogen Fortolkning af Art. V, uden forinden idetmindste at have givet den kgl. Regering Leilighed til at yttre sig derom. Destoværrer kan jeg imidlertid ikke smigre mig med, at denne Opfordring vil udøve nogen synderlig Indflydelse paa Sagens Gang. Vigtigere vilde det være, hvis vi kunde vente nogen stærk og hurtig Bistand fra Paris og Petersborg. I min Telegrafdepesche til Kmh. Falbe har jeg tilføiet, at han skulde meddele Hertugen af Gramont sin Formodning om Preussens Hensigter. Jeg haaber nemlig at den franske Gesandt, s. 413hvis han ikke allerede har gjort det, strax vil telegrafere derom til sin Regering. Endvidere sender jeg idag Grev Moltke en Instruction, som D. H. vil finde vedlagt min Depesche Nr. 5. ¹⁾ Hvad Petersborg angaaer, er det mig bekjendt, at Baron Mohrenheim iforgaars har sendt Depescher til sin Regering, i hvilke han væsentligen udtaler sig paa samme Maade som jeg i min Depesche af 14de d. M. Nr. 3 ²⁾ har fremstillet Dem min Opfatning af Stillingen. Navnlig forudsaa Hr. von Mohrenheim Muligheden af, at Preussen kunde søge at vinde Østerrig for sine Hensigter, og da jeg igaar har meddeelt ham, at jeg har Grund til at troe, at denne Formodning snart kunde vise sig begrundet, tør jeg antage, at han strax har tilføiet sin Depesche et telegrafisk Supplement. Dernæst har jeg tilskrevet Kmh. Vind fornævnte Depesche Nr. 5 vedlagte Instruction, som imidlertid efter den Maade, paa hvilken den russiske Regering altid har stillet sig til Spørgsmaalet om Als og Dybbøl væsentlig maa indskrænke sig til at anbefale vor Sag til det russiske Cabinets Forsorg.

Hvad D. H. selv angaaer, maa jeg for Tiden indskrænke mig til at anbefale Dem med Opmærksomhed at følge ethvert Spor som maatte kunne oplyse Dem om Stillingen, og iøvrigt paa passende Maade at virke paa d'Hrr. Benedetti, Oubril og Wimpffen. De Motiver, der nærmest maae antages at kunne virke hos de Regeringer, som disse Gesandter repræsenterer, ere foruden Hensynet til Danmark, der navnlig for Rusland bør være af Betydenhed, dels den Betragtning at naar først engang Pragerfredens Art. V kan forandres og mere eller mindre bortfortolkes af de 2 Paciscenter, kan Art. IV ³⁾ let gaae samme Skjæbne imøde, dels den preussiske Regerings sædvanlige Taktik, at betale en virkelig og s. 414Øieblikkelig Fordeel med ubestemte Løvter, som den senere med stor Dygtighed forstaaer at unddrage sig. Det var ved dette Middel, at den i 1866 opnaaede Frankrigs velvillige Neutralitet, som den senere gjengjældte med at erklære sig ude af Stand til at realisere de ubestemte Fordele, som den havde stillet Keiser Napoleon i Udsigt. For Tiden seer jeg at N. A. Z. tilsyneladende med stor Iver udtaler sig mod de russiske Østersøesprovindsers separatiske Tendenter, men jeg nærer ingen Tvivl om at hvis Rusland lader den preuss. Magt frit udvikle sig, vil den pr. Regering ikke betænke sig paa at tale et ganske andet Sprog i det ovenomtalte Anliggende, naar Øieblikket dertil er kommen. Paa samme Maade vilde Grev Bismarck vistnok ogsaa vide at holde de Løvter, ved hvilke han formodentlig dennegang søger at lokke Østerrig til andengang at begunstige den preuss. Politik ligeoverfor Danmark.

Koncept med. P. Vedels Haand til Depeche Nr. 4.